

Datum: 23. 11. 2023
Spisová značka: KUUK/128382/2023
Jednací číslo: KUUK/164706/2023/DS/Lin
UID: kuukes8c153abc

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací správní orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) a ve smyslu ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, sp. zn. MMUL/OPA/ODN/104149/2023/Wáv ze dne 12. 1. 2023, podle něhož se **obviněný XY**, v řízení zastoupený XY, dopustil přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“).

**Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,
rozhodl v souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu t a k t o :**

O d v o l á n í
obviněného XX,
v řízení zastoupeného panem XXXX
s e z a m í t á
a
r o z h o d n u t í
XXX,
sp. zn. MMUL/OPA/ODN/104149/2023/Wáv ze dne 12. 1. 2023
s e p o t v r z u j e.

O d ů v o d n ě n í:

Magistrát města Ústí nad Labem, jako správní orgán I. stupně (dále též „správní orgán“) vydal dne 12. 1. 2023 rozhodnutí sp. zn. MMUL/OPA/ODN/104149/2023/Wáv ze dne 12. 1. 2023, podle něhož se **obviněný XY**, v řízení zastoupený panem XY, dopustil přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. a v souladu s ustanovením § 125f odst. 4 téhož zákona mu uložil správní trest - pokutu ve výši 1500 Kč. Dále mu vznikla povinnost podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“), uhradit náhradu nákladů řízení ve výši 1000 Kč.

Výše kvalifikovaného přestupku se jmenovaný dopustil tím, že jako provozovatel motorového vozidla v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., dne 22. 3. 2023 v čase od 10:45 do 10:55 hodin v **obci XY**, nezajistil, aby při užití vozidla **tovární značky VW**, na pozemní komunikaci byly dodržovány pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním

provozu, kdy se blíže neustanovený řidič uvedeného vozidla se neřídil pravidly provozu na pozemních komunikacích, neboť při stání neponechal volný jízdní pruh nejméně 3 m pro každý směr jízdy. Tím porušil ustanovení § 25 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. a dopustil se tak přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona (§ 125f odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb.)

Podstata přestupku provozovatele vozidla spočívá podle správního orgánu v porušení ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož „Provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.“

Rozhodnutí správního orgánu bylo zástupci obviněného doručeno dne 14. 8. 2023 do datové schránky. Obviněnému bylo rozhodnutí doručeno dne 28. 8. 2023 tzv. fikcí. Proti tomuto rozhodnutí podal XY dne 22. 8. 2023 odvolání. Správní orgán ve věci odvolání nerozhodl a předal jej spolu s úplným spisovým materiálem v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 správního řádu (dále též „odvolací orgán“) přezkoumal podané odvolání z hlediska příslušnosti, včasnosti a přípustnosti. V tomto směru neshledal závad, a proto dále přezkoumal na základě spisového materiálu celý postup prvoinstančního orgánu až po vydání rozhodnutí. Ze spisového materiálu vyplynuly tyto rozhodné skutečnosti.

Magistrát města Ústí nad Labem, odbor přestupkových agend, zahájil řízení o přestupku provozovatele s obviněným XY, na základě oznámení o přestupku od PČR Krajského ředitelství Ústí nad Labem, OOP Chlumeck, čj. KRPU-56563-2/PŘ-2023-041010 ze dne 27. 3. 2023. Dokumentace obsahuje samotné oznámení přestupku a fotodokumentaci.

Správní orgán poté, kdy ustanovil oprávněnou úřední osobu, vyzval podle ustanovení § 125h odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., provozovatele vozidla – **obviněného XY** dne 24. 4. 2023 k uhrazení částky 700 Kč stanovené ve stejné výši, jako pokuta, která by byla uložena příkazem na místě za výše uvedený přestupek, kdy měl možnost v rámci objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla uhradit peněžitou částku za protiprávní jednání řidiče, případně pak sdělit osobu řidiče. Tato výzva byla obviněnému doručena do vlastních rukou dne 9. 5. 2023. Obviněný na tuto výzvu nereagoval. Poučení rovněž obsahuje všechny další informace související s projednáváním přestupku provozovatele vozidla. Vzhledem k tomu, že provozovatel vozidla na výzvu nereagoval, přestože byla řádně doručena, správní orgán přestupek nezjištěného řidiče usnesením dne 26. 6. 2023 v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. l) zákona č. 250/2016 Sb., odložil.

Magistrát města Ústí nad Labem, odbor přestupkových agend, vypravil dne 27. 6. 2023 příkaz, v němž uznal obviněného vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., za což mu byl uložen správní trest ve formě pokuty. Příkaz byl obviněnému doručen dne 12. 7. 2023 do vlastních rukou. Proti příkazu podal obviněný prostřednictvím svého zmocněnce XY dne 17. 7. 2023 včasný odpor, čímž byl příkaz zrušen. Součástí podaného odporu byla plná moc, která byla udělena panu XY. Správní orgán pokračoval v šetření přestupku provozovatele vozidla tím, že vyzval obviněného dne 26. 7. 2023 k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, které bylo stanoveno ve lhůtě do 5 pracovních dnů ode dne doručení výzvy. Zmocněný advokát na tuto výzvu reagoval písemným vyjádřením, ve kterém mimo jiné uvedl, že účastník řízení byl prostudovat spis dne 21. 7. 2023 a předpokládá, že po tomto prostudování již do spisu nebyly založeny žádné listiny, resp. listinné důkazy. Účastník řízení po prostudování spisu uvádí, že v řízení nebyl proveden a není ani založen žádný přímý či nepřímý důkaz k tomu, že by měl účastník řízení spáchat přestupek provozovatele vozidla. Policií ČR Chlumeck mělo být údajně zadokumentováno, že nebyl ponechán při stání výše uvedeného vozidla volný jízdní pruh nejméně 3 m pro každý směr jízdy. K takovému tvrzení není ve spise žádný důkaz.

Magistrát města Ústí nad Labem, odbor přestupkových agend, vypravil dne 27. 6. 2023 rozhodnutí sp. zn. MMUL/OPA/ODN/104149/2023/Wáw, kterým uznal **obviněného XY**, vinným ze spáchání přestupku provozovatel vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., za což mu byl uložen výše uvedený správní trest pokuta a povinnost uhradit náklady řízení.

Výrok rozhodnutí obsahuje řešení otázky, která je předmětem řízení, v tomto případě tedy přestupku provozovatele vozidla spáchaného **obviněným XY**, kterého se dopustil tím, že jako provozovatel vozidla dne 22. 3. 2023 v čase od 10:45 do 10:55 hodin v **obci XY**, nezajistil, aby při užití vozidla **tovární značky VW**, na pozemní komunikaci byly dodržovány pravidla provozu na pozemních

komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, kdy blíže neustanovený řidič uvedeného vozidla se neřídil pravidly provozu na pozemních komunikacích, neboť při stání neponechal volný jízdní pruh nejméně 3 m pro každý směr jízdy. Tím porušil ustanovení § 25 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. a dopustil se tak přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona (§ 125f odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb.) Správní orgán podotýká, že s provozovatelem neřeší oznámený přestupek neznámého řidiče, který nerespektoval ustanovení § 25 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., toto mu za vinu neukládá, ale řeší s ním přestupek provozovatele vozidla v režimu objektivní odpovědnosti. Součástí odůvodnění rozhodnutí je i úvaha správního orgánu ve vztahu k uložení povinnosti náhrady nákladů řízení. Závěr rozhodnutí obsahuje důkladné poučení účastníka řízení tak, jak je tato povinnost upravena v ustanovení § 68 odst. 5 správního řádu.

Rozhodnutí správního orgánu bylo zástupci obviněného doručeno dne 14. 8. 2023 do datové schránky. Obviněnému bylo rozhodnutí doručeno dne 28. 8. 2023 tzv. fikcí. Proti tomuto rozhodnutí podal pan XY dne 22. 8. 2023 odvolání, ve kterém uvedl, že odvolání je podáno zejména z těch důvodů, že správní orgán nepřihlédl k obviněným tvrzeným skutečnostem, správní orgán dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním a rozhodnutí správního orgánu spočívá na nesprávném právním posouzení věci. V řízení nebyl proveden a není ani založen žádný přímý či nepřímý důkaz k tomu, že byl měl obviněný spáchat přestupek provozovatele vozidla dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č 361/2000 Sb. tím, že nezajistil, aby při užití provozovaného vozidla **tovární značky VW** dne 22. 3. 2023 v čase od 10:45 hod. do 10:55 hod. v **obci XY**, byly dodržovány pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu. Šíře vozovky je změřena úplně jinde, než se nacházelo předmětné vozidlo. Nebyla změřena vzdálenost od vozidla ke kraji vozovky. Policie nevyužila vlastní certifikovaný a kalibrováný metr, použila měřicí zařízení, které nebylo zkalibrováno a ani není vidět, zda měření prováděl policista či někdo jiný. Je to stejné, jako kdyby policisté použili nekalibrováný přístroj Dräger, jenž by nepatřil Policii ČR, nýbrž třetí osobě, od které si tento policejní příslušník při provádění kontroly zapůjčil. Nelze tak vycházet ze změřené vzdálenosti, protože nebyla naměřena přezkoumatelným způsobem, nelze ani přihlídnout k rozsudku KS v Brně č j 29 A 88/2016-33, v onom řízení byla jiná skutková a důkazní situace než v nyní posuzovaném případě. Dále namítá způsob provedení identifikace vozidla a ztotožnění vlastnictví vozidla s jeho osobou, kdy tato identifikace proběhla pouze přes pomocný VIN kód a nebylo prokázáno v tomto řízení, zda je obviněný vůbec vlastníkem onoho údajně chybně stojícího vozidla. Dále pak není jakýmkoliv způsobem prokázáno, že se řidič vozidla dopustil přestupku dle ustanovení § 125a písm. k) zákona č. 361 /2000 Sb. z důvodu porušení ustanovení § 25 odst. 3 téhož zákona neprovedl žádné dokazování. Na závěr obviněný namítá, že se měl správní orgán zabývat otázkou škodlivosti jednání ve smyslu ustanovení § 5 zákona č. 250/2016 Sb., neboť aby mohlo být nějaké jednání přestupkem, musí jít o jednání společensky škodlivé Pokud správní orgán uvádí, že by údajně měla být silnice v daném místě široká pouze 5,75 m, pak zjevně sama o sobě nesplňuje požadavek na šíři 3 m pro každý jízdní pruh Správní orgán nezkoumá, o jakou pozemní komunikaci se jednalo, zda šlo o místní komunikaci či komunikaci účelovou, zda vůbec je možné dané jednání vnímat jako společensky škodlivé, či zda s ohledem na místní poměry, četnost provozu atd jde o jednání, které nikomu a nijak neškodí, navrhuje proto aby odvolací orgán napadené rozhodnutí ze dne 14. 8. 2023, č.j. MMUL/OPA/ODN/278184/2023/Wáv zrušil, neboť skutek, o němž se vede řízení, se nestal.

Správní orgán neshledal důvody ke kladnému vyřízení odvolání **obviněného XY** formou autoremedury podle ustanovení § 87 správního řádu, proto bylo podané odvolání s kompletním spisovým materiálem postoupeno v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu k rozhodnutí odvolacímu orgánu. Správní orgán ve svém stanovisku uvedl, že z podkladů je jednoznačně patrné, že **obviněný XY** jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu dne 22.03.2023 v čase od 10:45 do 10:55 hodin v **obci XY**, nezajistil, aby při užití vozidla **tovární značky VW**, na pozemní komunikaci byly dodržovány pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, kdy blíže neustanovený řidič uvedeného vozidla se neřídil pravidly provozu na pozemních komunikacích, neboť při stání neponechal volný jízdní pruh nejméně 3 m pro každý směr jízdy.

K oznámení o přestupku byly přiloženy fotografie jak vozidla, tak místa spáchání přestupku a z těchto fotografií je jednoznačně patrné, že vozidlo stojí na pozemní komunikaci s obousměrným provozem, kdy na snímku s názvem č. 1 je celkový pohled na místo spáchaného přestupku, ze snímku s názvem č. 2 fotografie, je zřejmé, že na pozemní komunikaci stojí tři vozidla, kdy

uprostřed se nachází vozidlo oznámené Policií ČR, na snímku s názvem č. 3, je zcela patrné měření, které provádí policista, který je oděn do služebního stejnozářie s výrazným nápisem Policie, na snímku č. 4 je pata chodníku s měřidlem 0 cm počátek měření šíře PK na pravé straně, na snímku s názvem č. 5 je pata šíře pozemní komunikace 575 cm na levé straně PK, na snímku s názvem č. 6 je použité měřicí pásmo s certifikačními značkami a zde je opět jednoznačně patrné, že bylo použito certifikované měřidlo, kdy v úřední záznamu od Policie ČR je dále uvedeno, že součinnost poskytli pracovníci Katastrálního úřadu Ústí nad Labem, kdy ti to byli ve spise jmenováni. Na závěr správní orgán uvedl, že dle registru silničních vozidel je obviněný provozovatelem zmíněného motorového vozidla a v registru silničních vozidel má toto vozidlo uvedeno statut „provozované“. Obviněný jako provozovatel vozidla měl zajistit, aby byly dodržovány povinnosti provozovatele vozidla. Správní orgán proto navrhuje, aby odvolací správní orgán odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán po přezkoumání předloženého spisového materiálu a posouzení ke zjištěnému stavu věci konstatuje, že hlavním podkladem pro řízení vedené správním orgánem a následné vydání rozhodnutí byla dokumentace k přestupku od PČR Krajského ředitelství Ústí nad Labem, OOP Chlumec, čj. KRPU-56563-2/PŘ-2023-041010 ze dne 27. 3. 2023. Správní orgán napadeným rozhodnutím viní **obviněného XY** ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., jehož objektivní odpovědnost jmenovaný naplnil porušením ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona. Odvolací orgán nejprve k projednávané věci podotýká, že základním obecným cílem zavedení objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla do zákona č. 361/2000 Sb. bylo posílení bezpečnosti silničního provozu. Velká část přestupků v oblasti silničního provozu, které byly zaznamenány kamerovými systémy nebo se jednalo o strážníky či policisty zjištěná neoprávněná zastavení nebo stání s vozidlem, kdy totožnost řidiče nebyla známa, zůstávala bez postihu pro řidiče. Totožnost řidiče se totiž nedařilo příslušným orgánům určovat prostřednictvím provozovatele vozidla, který má zákonnou povinnost znát údaje o řidiči, neboť mnoho provozovatelů využívalo právo odmítnout údaje o řidiči sdělit, často s tvrzením, že se jedná o osobu blízkou. V důsledku toho pak byli řidiči více neukáznění, přičemž tato neukázněnost, vedla k vyšší hrozbě dopravních nehod a ohrožovala tak bezpečnost provozu na pozemních komunikacích pro všechny účastníky provozu. Za stávající úpravy zákona č. 361/2000 Sb., která vycházela z již v jiných evropských státech fungující legislativy (např. Německo, Rakousko, Nizozemí, Velká Británie), lze provozovateli vozidla připsat jisté negativní následky v případě, že je zjištěno určité porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích řidičem daného motorového vozidla. Odpovědnost provozovatele vozidla je přitom objektivní, kdy není potřeba zavinění, neboť jde o odpovědnost nezávislou na škodlivém jednání. Jde o odpovědnost za výsledek.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, po přezkoumání předloženého spisového materiálu a napadeného rozhodnutí konstatuje, že k porušení ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. skutečně došlo a naplnění ustanovení § 125f odst. 1 téhož zákona bylo jmenovanému spolehlivě prokázáno. Odvolací orgán konstatuje, že přestupek provozovatele vozidla neviní **obviněného XY** ze spáchání přestupku řidiče podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. l) zákona č. 361/2000 Sb., nýbrž trestá provozovatele vozidla za nedodržení určitých povinností, v tomto případě tedy porušení ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. podle něhož „Provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.“ Provozovatel vozidla má tedy objektivní odpovědnost za své vozidlo. Dále je nutno zmínit, že podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. se „Provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s ustanovením § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.“

Odvolací orgán hodnotí postup správního orgánu jako správný. Správní orgán vyzval provozovatele vozidla k zaplacení určené částky (výzva doručena do vlastních rukou dne 9. 5. 2022), přičemž na tuto výzvu obviněný XY nereagoval. Vzhledem k tomu, že provozovatel vozidla nesdělil údaje o řidiči a určenou částku neuhradil správní orgán v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. l) zákona č. 250/2016 Sb., přestupek neznámého řidiče odložil. Správní orgán ve výroku napadeného rozhodnutí dle názoru odvolacího orgánu dostatečně identifikoval přestupek provozovatele v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu. Oznámený přestupek neznámého řidiče byl zdokumentován Policií ČR Chlumec.

Obviněný XY je obviněn z přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož „Provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s ustanovením § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.“ podle ustanovení § 125f odst. 4 téhož zákona lze za přestupek podle odstavce 1 uložit pokutu. **Pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje;** pokuta však nepřevyší 10 000 Kč. Vzhledem k tomu, že neznámý řidič porušil povinnost podle ustanovení § 25 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. a dopustil se tak přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, za který se v souladu s ustanovením § 125c odst. 5 písm. g) uloží správní trest pokuta od 1500 Kč do 2500 Kč, je nutno konstatovat, že správní orgán postupoval zcela v souladu se zákonem, když obviněnému uložil správní trest na samé spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí sazeb. K námitkám **obviněného XY**, které prostřednictvím svého zástupce pana XY vznesl, odvolací orgán konstatuje, že v daném případě nejsou relevantní vzhledem k povaze přestupku, který je **obviněnému XY** kladen za vinu. Přestupek, který měl spáchat neustanovený řidič, není v nyní posuzovaném případě projednáván. Řidič (pachatel přestupku), nebyl provozovatelem (**obviněným XY**) i přes výzvu správního orgánu určen a přestupek jako takový byl odložen dle zákona č. 250/2016 Sb. Přestupkové jednání znaky přestupku naplňovalo a samotné prokazování zavinění přestupku ze strany řidiče, není v současném stadiu projednávání přestupku provozovatele vozidla posuzováno. Obviněný XY ve svém odvolání nenamítá procesní postup správního orgánu, co se týká projednávání přestupku provozovatele a jeho objektivní odpovědnosti, ale podává námitky týkající se prokázání přestupového jednání řidiče. Dále je nutno konstatovat, že podle ustanovení § 125f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. „K odpovědnosti fyzické osoby za přestupek podle odstavce 1 se nevyžaduje zavinění.“ Odvolací orgán podotýká, že obviněný byl vyzván k seznámení se s podklady před vydáním rozhodnutí. Správní orgán po lustraci vozidla vyzval v souladu s ustanovením § 125h odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. provozovatele vozidla, ve kterém byl zjištěn **obviněný XY**, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení výzvy uhradil určenou částku ve výši 700 Kč a současně ho upozornil na skutečnost, že ve stejné lhůtě může správnímu orgánu sdělit údaje o totožnosti řidiče uvedeného vozidla v době spáchání přestupku. Odvolací orgán odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) čj. 1 As 318/2018–41 ze dne 23. 7. 2019, podle něhož „Odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu je tedy odpovědností objektivní (nezkoumá se existence zavinění), přičemž tato odpovědnost výslovně váže provozovatele vozidla. Objektivní odpovědnost provozovatele vozidla nastupuje až subsidiárně, pokud nelze jako viníka přestupku určit konkrétní fyzickou osobu (řidiče vozidla). V projednávané věci byla podmínka projednatelnosti správního deliktu provozovatele vozidla podle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu splněna. Odvolací orgán pro úplnost dodává, že správní orgán postupoval tak, jak mu ukládá zákon č. 361/2000 Sb. Vzhledem k tomu, že v tomto případě správní orgán neměl jiné podklady vedoucí k možnosti určení konkrétního řidiče, odložil řízení o přestupku (aniž by tento projednával) v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. l) zákona č. 250/2016 Sb. a zahájil řízení o přestupku provozovatele vozidla. Obviněný se sám svým jednáním, když na výzvu sice nereagoval, připravil o možnost zbavit se odpovědnosti za přestupek provozovatele vozidla. Dle právní věty rozsudku NSS čj. 8 As 156/2016 – 35 ze dne 28. 11. 2016 plyne, že „Pro založení odpovědnosti provozovatele vozidla za správní delikt je sice podle § 125f odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích nutné, aby porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazovalo znaky přestupku podle tohoto zákona, toto ustanovení však nelze vykládat tak, že jsou správní orgány v řízení o správním deliktu povinny zjišťovat, zda byly naplněny všechny předpoklady přestupkové odpovědnosti řidiče vozidla. Pro splnění podmínky podle § 125f odst. 2 písm. b) citovaného zákona stačí, že jednání řidiče vykazuje znaky přestupku.“ V daném případě dle názoru správního orgánu jakožto odvolacího orgánu, s ohledem na obsah spisové dokumentace a výše uvedené judikatury, jednání bližší neznámého řidiče spolehlivě vykazovalo znaky přestupku podle ustanovení § 25 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. Přestupek neznámého řidiče byl, jak shora uvedeno odložen, přestože vykazoval znaky přestupku. Dle právního institutu objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla je provozovatel odpovědný za následek bez ohledu zavinění. Důležitou skutečností je to, že provozovatel vozidla, kterým je vlastník nebo jiná osoba, byl zapsán jako provozovatel v registru silničních vozidel, tak jak definuje provozovatele vozidla ustanovení § 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb.

Pokud jde o procesněprávní stránku věci, odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně postupoval v průběhu celého řízení v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a zákona č. 250/2016 Sb. Na základě výše učiněných dílčích závěrů se odvolací orgán zcela ztotožňuje se závěrem, který učinil během řízení o přestupku provozovatele vozidla prvoinstanční správní orgán. Odvolací orgán po posouzení věci a po důkladném posouzení předloženého spisového materiálu konstatuje, že správní řízení o přestupku provozovatele vozidla **obviněného XY** bylo vedeno v souladu s právními předpisy České republiky a nebyla shledána žádná procesní pochybení, jež by v konečném důsledku mohla vést ke zrušení rozhodnutí správního orgánu. Správní orgán při svém rozhodování vycházel ze zásady volného hodnocení důkazů, jak je tato zásada upravena v ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu, a v předmětné věci byl zjištěn takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tudíž byla v daném případě dodržena zásada materiální pravdy.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán v průběhu odvolacího řízení učinil závěr, že správní orgán postupoval v souladu s příslušnými právními předpisy a shromáždil a posoudil všechny potřebné podklady pro rozhodnutí a rovněž že byly zjištěny všechny potřebné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být v řízení z moci úřední uložena povinnost, v daném případě **obviněnému XY**, jehož vina byla provozovateli motorového vozidla přesvědčivě prokázána. Na základě výše uvedeného a s přihlédnutím ke skutečnosti, že při vydání rozhodnutí bylo objektivně přihlédnuto ke všem dostupným podkladům pro vydání rozhodnutí, je odvolací orgán toho názoru, že postup správního orgánu byl v souladu se zásadou legality, která je jako jedna ze základních zásad činnosti správních orgánů upravena v ustanovení § 2 odst. 1 správního řádu. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem odvolací orgán proto rozhodl odvolání výše jmenovaného zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat. Rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení zástupci účastníka řízení. Ve smyslu ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 300/2008 Sb.“) je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se do datové schránky osoba podle odstavce 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se ve smyslu ustanovení § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb. tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení.

JUDr. Mgr. Stanislav Körner
vedoucí oddělení
dopravně správních agend

Rozdělovník:
Obviněný XY

V zastoupení:
XY

Na vědomí po nabytí právní moci rozhodnutí (správní orgán I. stupně):

Magistrát města Ústí nad Labem, odbor přestupkových agend, Velká Hradební 2336/8, 401 00 Ústí n. Labem

